

Halina Śledzik-Kamińska

Będkowice, gm. Sobótka, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 145-146

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BABICE STARE
woj. warszawskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

BĘDKOWICE, gm. Sobótka
woj. wrocławskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Sledzik-Kamińska. Finansował WOAK we Wrocławiu. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-XI w./.

Celem dalszych badań grodziska było przede wszystkim rozpoznanie zabudowy jego wnętrza i konstrukcji wału. W tym celu eksplorację prowadzono w obrębie wykopu I z 1978 r. oraz w przedłużonej części wykopu /o 10 m/ w południowo-wschodniej części majdanu. Chodziło głównie o odsłonięcie dalszej partii zabudowy oraz o poznanie konstrukcji urządzeń obronnych w postaci wału i fosy.

Na majdanie, pod warstwą darni, próchnicy i warstwą kulturową, na tle calca na głębokości 0,70 m, odkryto dalsze partie zabudowy przy wale, w postaci czworobocznej jamy o wymiarach 3,0 x 4,0 m, osią dłuższą dłuższą usytuowaną po linii południowo-wschód i północny-zachód /wchodzi częściowo w świadek a częściowo zniszczona wykopem z 1967r./ . W części południowo-wschodniej obiektu znajdowało się palenisko o wymiarach 0,60 x 1,20 m, wyłożone kamieniami. Wypełnisko wierzchnich warstw obiektu stanowiła próchnica /wypełnisko nie eksplorowane ze względu na niesprzyjające warunki atmosferyczne/. Dalsze ślady zabudowy odkryto także w części południowo-wschodniej majdanu.

W części południowo-wschodniej wykopu przy zniwelowanym na tym odcinku wale odkryto skupisko kamieni nr 1, w rzucie poziomym, o kształcie półkolistym, długości 7 m i szerokości 3 m. Nawierzchnia wykonana była z drobnych kamieni, m.in. otoczaków. Na powierzchni tego skupiska kamieni wyeksplorowano fragmenty naczyń. Obecny stan rozpoznania tego obiektu nie pozwala w chwili obecnej na określenie jego funkcji.

W części wschodniej grodziska odkryto fragmenty brukowanego wjazdu o powierzchni 5 m². Zbudowany był w formie nieckowatego rowu wyłożonego drobnymi kamieniami. Wjazd ten prowadził w kierunku północno-wschodniego i południowo-wschodniego ramienia wału.

Wśród wyeksplorowanych zabytków najliczniejszą grupę stanowi ceramika. W zasypisku jamy nr 5, w partiach wierzchnich odkryto ceramikę, górą obtaczaną i fragmenty kości zwierzęcych. Na powierzchni obiektów brukowanych, między kamieniami, wyeksplorowano nieliczny materiał ceramiczny - górą i całkowicie obtaczany oraz fragment sierpa z żelaza.

Eksplorowano także nawarstwienia wału, od strony wewnętrznej

w warstwie polepy odkryto kolejne przepalone fragmenty drewnianych belek ułożonych poprzecznie do biegu wału i stanowiących prawdopodobnie pozostałości po konstrukcji przekładkowej. Od strony zewnętrznej eksplorowano nawarstwienia glinianego płaszczka nasyconego kamieniami.

Chronologia obiektu na podstawie dotychczas uzyskanych materiałów nie ulega zmianie /IX-XI w. /.

Na obszarze przylegającym do grodziska od strony północno-zachodniej, wzdłuż fosy /zasypanej podczas budowy drogi/ zlokalizowano silnie zniwelowany wał. Zachowana jego wysokość wynosi 1-0,6 m, szerokość 5,0-10,0 m. Przebiega on równoległe do wału grodziska na długości około 70 m, a następnie skręca w kierunku zachodnim do kamiennego kręgu /?/, na tym odcinku jest bardziej zniwelowany. Wał otacza koliste zagłębienie, średnicy około 100 m, ograniczone od południa i zachodu naturalnym wyniesieniem. Rozpoznano częściowo stratygrafię wału na odcinku wzdłuż grodziska. Wał przecięto prostopadłym wykopem [oznaczonym jako A/79] w miejscu wcześniejszego wkopu. Pod kilkunastocentymetrową warstwą humusu wystąpiła warstwa brunatnej gliny, stanowiącej główny budulec wału. Jej miąższość sięgała 0,25-0,60 m. Po stronie zachodniej wału w warstwie brunatnej gliny wystąpiło zwarte skupisko kamieni, zalegające na calcu, od centrum wału na szerokości około 18 m, w kierunku zachodnim, na wysokości około 0,55 m. Po stronie wschodniej wału, nad calcem, wystąpiła warstwa polepy i zwęglone fragmenty drewnianych konstrukcji ułożonych wzdłuż wału. Skupisko kamieni uznać należy za kamienną oblicówkę dla drewnianych konstrukcji wału, zachowanych w postaci zwęglonych szczątków. Z nawarstwień wału wyeksplorowano nieliczne fragmenty naczyń glinianych z okresu młodszych faz wczesnego średniowiecza oraz średniowiecza.

Założone wykopy na dalszych odcinkach wału nie zostały wyeksplorowane do calca, stąd stratygrafia obiektu została rozpoznana tylko w partiach powierzchniowych, dlatego też w chwili obecnej brak jest podstaw do określenia ich funkcji i chronologii.

Materiały przechowywane są w WOAK we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOGÓRZE, gm. Zgorzelec
woj. jeleniogórskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Śledzik-Kamińska. Finansował WKZ w Jeleniej Górze. Po rocznej przerwie - szósty sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe z okresu wczesnego średniowiecza /VII-X w. /.

Kontynuowano eksplorację dwu przeciwległych ćwiartek, tj. południowo-zachodniej i północno-wschodniej kurhanu 121 i 122. Wyeksplorowano